

РЕШЕНИЕ

№ 843

гр. С., 18.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 56 СЪСТАВ, в публично заседание на осемнадесети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Н. Д. С. М.

при участието на секретаря П. Н. Н.
като разгледа докладваното от Н. Д. С. М. Гражданско дело № 20211110129770 по описа за 2021 година

Производството е образувано по предявени от Е. Г. В. срещу И. Б. Д., Г. Б. Д. и К. Б. Д. обективно кумулативно съединени конститутивни искове с правно основание чл. 30, ал. 1 ЗН и чл. 69 ЗН, вр. чл. 34 ЗС.

Ищецът Е. Г. В. твърди, че на 21.02.1994 г. майка □ И. В. Д. е дарила на брат □ Б. Г. Д. следния свой собствен недвижим имот – апартамент № 8, находящ се в гр. С., бул. „Т. К.“, бл. 2, вх. „В“, ет. 3, състоящ се от две стаи, кухня и други сервизни помещения със застроена площ 70,62 кв.м и със съответното мазе, заедно с припадащите се 2,65 % идеални части от общите части на сградата и съответните идеални части от правото на строеж върху мястото, представляващи 6 %, и без съседни по легитимационен акт. Към настоящия момент актуалният адрес на имота бил – гр. С., район „К. С.“, бул. „Б.“ № 50, вх. „В“, ет. 3, ап. 8. Сочил се, че братът на ищцата – Б. Г. Д., починал на 27.04.2021 г., като оставил за наследници трите си деца, а именно – ответниците - И. Б. Д., Г. Б. Д. и К. Б. Д.. И. В. Д., починала на 07.05.2021 г., като оставила за наследници ищцата като нейна дъщеря и наследниците по заместване на Б. Г. Д., а именно – трите ответници. При тези твърдения ищцата поддържа, че с горепосоченото дарствено разпореждане е накрънена запазената □ 1/3 част от наследството на И. В. Д. и моли за нейното възстановяване. Моли и за извършването на съдебна делба на наследството на И. В. Д. между нея и ответниците.

Ответниците И. Б. Д. и Г. Б. Д. оспорват предявените искове в депозиран в срока по чл. 131, ал. 1 ГПК отговор на исковата молба. Твърдят, че към наследствената маса следва да се прибавят извършени от общия наследодател дарствени разпореждания с парични суми в полза на ищцата, с които □ било помогнато да придобие имот с адрес към момента на придобиването през 1974 г. - гр. С., Западен район, ул. „М.“, бл. 168,

ап. 52. Сумите били предоставяни за погасяване на заем, изтеглен за придобиването на този имот. Поддържат също, че към наследствената маса е възможно да принадлежат земеделски земи. В условие на евентуалност – при уважаване на иска по чл. 30 ЗН, правят искане по чл. 36 ЗН да задържат имота, предмет на този иск.

Ответницата К. Б. Д. с отговор на исковата молба поддържа, че признава исковите претенции.

В писмена молба, подадена от ответниците И. Б. Д. и Г. Б. Д. на 18.02.2022 г., след изтичане на срока за отговор на исковата молба, двете заявяват възражение за придобиване по давност на идеалните части от недвижимия имот, във връзка с дарение на който е предявен настоящият иск.

Съдът, като взе предвид доводите и възраженията на страните, и събраните по делото доказателства, преценени поотделно и в тяхната съвкупност, установи от фактическа страна следното:

От представен по делото Нотариален акт за дарение на недвижим имот № 142, том XVI, дело № 3178/1994 г. от 21.02.1994 г. се установява, че И. В. Д. дарява на сина си Б. Г. Д. следния свой недвижим имот: апартамент № 8, находящ се в гр. С., бул. „Т. К.“, бл. 2, вх. „В“, ет. 3, състоящ се от две стаи, кухня и други сервизни помещения със застроена площ 70,62 кв.м и със съответното мазе, заедно с припадащите се 2,65 % идеални части от общите части на сградата и съответните идеални части от правото на строеж върху мястото, представляващи 6 %, и без съседни по легитимационен акт.

От приложено по делото удостоверение от Столична община – район К. С. (л. 70) се установява, че апартамент № 8, находящ се в гр. С., бул. „Т. К.“, бл. 2, вх. „В“, ет. 3, е с настоящ адрес: гр. С., бул. „Б.“ № 50, вх. „В“, ет. 3, ап. № 8. Същият, съгласно схема № 15-857956-03.08.2021 г., издадена от СГКК – гр. С. (л. 72) представлява самостоятелен обект в сграда с идентификатор 68134.206.21.1.37 с адрес: гр. С., район „К. С.“, бул. „Б.“ № 50, бл. 2, вх. В, ет. 3, ап. № 8.

От представен по делото препис-извлечение от акт за смърт, издаден от Столична община, район К. С., се установява, че Б. Г. Д. е починал на 27.04.2021 г., а видно от удостоверение за наследници, издадено от Столична община, район К. С. изх. № УГ01-3977/07.05.2021 г. се установява, че негови наследници по закон са трите му дъщери - И. Б. Д., Г. Б. Д. и К. Б. Д..

От представен препис-извлечение от акт за смърт, издаден от Столична община, район К. С., се установява, че И. В. Д. е починала на 07.05.2021 г.

От удостоверение за наследници, издадено от Столична община, район К. С. изх. № УГ01-4114/12.05.2021 г. се установява, че наследници по закон на И. В. Д. са дъщеря □ Е. Г. В. – ищца по делото, и дъщерите на сина □ Бойко Гев Владовски по право на заместване – ответниците по делото И. Б. Д., Г. Б. Д. и К. Б. Д..

В отговора на исковата молба ответниците И. и Г. Д. са изложили твърдения, че в наследствената маса следва да се включат и земеделски земи, но не са ги конкретизирали съгласно указания на съда, като впоследствие в хода на

производството сочат дарение в полза на ищцата на парична сума за заплащане на придобития от нея по чл. 55 ЗПИНМ апартамент.

За установяване на спорния въпрос относно дарение, извършено от общата наследодателка в полза на ищцата са представени писмени доказателства.

От приложен по делото Нотариален акт за собственост на апартамент (жилище) по чл. 55г от ЗПИНМ № 21, том XXVI, дело № 5021/1974 г. от 07.08.1974 г. се установява, че Е. Г. Д. е придобила въз основа на покупко-продажба от Софийски градски народен съвет – Главна Дирекция за изграждане на С. правото на собственост върху апартамент (жилище) № 52, находящ се в бл. № 168, етаж VI, в ж.к. „Западен район“, състоящ се от две стаи, дневна, кухня и други сервизни помещения, с обща квадратура по одобрен план 75,31 кв.м. при съседни на апартамента стълбище, двор, ул. „М.“, Р. и А. М., калкан, ведно със зимнично помещение, при съседни: коридор, ул. „М.“, Р. и А. М., стълби, заедно с 1,1654 % идеални части от общите части на сградата. Нотариалния акт се сочи, че Е. Д. е заплатила стойността на имота в размер на 9094 лв., включително и правото на строеж върху земята на стойност 683 лв., отстъпено от Изпълнителния комитет на Софийски градски народен съвет с решение от 21.5.1973 г., протокол № 12, статия 13а.

Приложен е по делото доклад на генералния директор на Стопанска дирекция за изграждане на С. относно обезщетяване на собственици на недвижими имоти, отчуждени за жилищно строителство по реда на Закона за планово изграждане на населените места (л. 43 и 44), от която се установява, че имот, представляващ апартамент № 52, находящ се на III етаж от бл. № 168, „Вълчо Иванов“, състоящ се от две стаи, дневна и кухня, е отреден по реда на чл. 55з от ЗПИНМ на В. Н. Т. в обезщетение срещу отчуждения му имот на ул. „Варна“ 54, при което същият не е освободен от заплащане на суми по реда на чл. 55-з, поради добри доходи. В този смисъл е и постъпилото по делото писмо от Столична община, направление „Архитектура и градоустройство“ (л. 98) и приложения към него протокол № 9 на Софийски градски народен изпълнителен комитет (л. 104 и сл.), като от него в допълнение се установява, че процесният апартамент № 52 е отреден на В. Н. допълнително за нуждите на семейството на дъщеря му.

От приложена по делото декларация на В. Н. Т., изготвена във връзка с процедурата по чл. 55г ЗПИНМ за придобиване на апартамента в бл. № 168, „Вълчо Иванов“, се установява, че същият е баща на общата наследодателка на страните по делото – И. В. Д., т.е. Владимир Тошев е дядо на ищцата Е. Г. В. и працядо на ответниците.

Доколкото имотът е отреден за обезщетение в полза на трето лице – В. Н. Т., то придобиването му вместо от Владимир Тошев от ищцата Е. В. не може да обуслови извод за извършено от страна на общата наследодателка И. В. Д. косвено дарение по отношение на целия придобит от Е. В. недвижим имот. Такъв извод не може да се обоснове и на база отразяването в протокол № 9 на Софийски градски народен изпълнителен комитет (л. 104 и сл.), че процесният апартамент № 52 е отреден на В. Н.

допълнително за *нуждите на семейството на дъщеря му*, доколкото нуждите имат значение на мотив и основание за определяне на допълнителен имот за обезщетение и за ползването на същия, а и от изрече не следва пряко, че правото да придобие имота има лично дъщеря му И. В. Д., още повече, че В. Н. Т. е имал две дъщери (видно от декларация на л. 46 и л. 124 и идентична на л. 140 по делото).

Релевантният по делото въпрос е установяване произходът на средствата за доплащане на имота в размер на 9094 лв. Същият е спорен между страните, доколкото ответниците И. и Г. Д. твърдят, че паричната сума е дарена на ищцата от майка □ И. Д., а ищцата заявява, че сумата е изплатена със средства, придобити от 3 договора за заем, два от които сключени от родители □, които обаче твърди тя да е изплащала, а третият – сключен и изплатен от нея.

От постъпили по делото въз основа на издадени в полза на ищцата съдебни удостоверения писмени доказателства – писмо от ГИС С. (л. 68), писма от Столична община – район „Възраждане“ (л. 69 и 75), удостоверение от Столична община – район „К. С.“ (л. 70) и писмо от посланикът на Унгария (л. 71), писмо от „Банка ДСК“ АД (л. 73) не се установяват твърденията на ищцата тя да е изплащала заемите, със средствата от които твърди да е изплатена сумата за доплащане при придобиването на имота, представляващ апартамент № 52 в бл. № 168, „Вълчо Иванов“ (сега ж.к. „Света Троица“, видно от приложените писма от Столична община)

Предвид забраната по чл. 164, ал. 1, т. 4 за доказване на погасяването на установени с писмен акт парични задължения посредством свидетелски показания и предвид липсата на изключения по чл. 164, ал. 2 ГПК, е оставено без уважение искането на ищцата за допускане събирането на гласни доказателствени средства за установяване изплащането на заемите, за които тя твърди да са изтеглени от родители и за осигуряване на сумата за доплащане на имота.

Изслушани са по делото обаче гласни доказателства във връзка с установяване твърдението на ответниците за дарени парични средства от страна на общата наследодателка в полза на ищцата, като същите са допустими по аргумент от чл. 164, ал. 1, т. 3 ГПК, доколкото касаят дарение на обща стойност над 5000 лв., но осъществено между роднини по права линия.

От разпита на доведения от ответниците свидетел Юлия Здравкова, сестра на майката на ответниците И. и Г. Д., се установява, че сестрата на свидетелката се омъжила за бащата на ответниците Бойко през 1976 г. Родителите на Бойко – И. и Г., казали, че те ще поемат разходите по сватбата и ще ги поканят да живеят при тях. Когато след време се разбрало, че апартаментът на бул. „Б.“ щял да остане за Бойко, на въпрос дали Е. (сестра му) няма да се разсърди, родителите на Е. и Бойко казали, че през 1974 г. са □ дали средства за закупуване на апартамент в ж.к. „Захарна фабрика“, като мотивът им бил, че като малка Е. много боледувала и искали да я осигурят.

Съдът дава вяра на показанията на този свидетел, доколкото същите се отличават с достоверност. Същевременно обаче те са лишени от необходимата конкретика, за да може въз основа на тях да се приеме за несъмнено установен при условията на пълно и

главно доказване спорният по делото факт – че именно майката на ищцата □ е дарила конкретна сума за придобиване на имота. Показанията са общи и не става ясно каква точно сума е предоставила И. В. Д., а се говори за предоставянето на парични средства общо от двамата родители в полза на ищцата, като нито става ясна конкретната стойност, нито дори се установява с категоричност основанието, въз основа на което е предоставена сумата. От друга страна не може да се предположи дори, че майката на ищцата □ е осигурила поне половината от нужната сума, като е недопустимо съдебното решение да почива на предположения. Въз основа на горните съображения съдът намира, че не е установено по делото при условията на пълно и главно доказване общата наследодателка на страните – И. В. Д., да е извършила дарение на парична сума в полза на ищцата Е. В..

От разпита на свидетеля на ищеца - Мариана Станчева, се установява състоянието, в което се е намирал имотът предмет на дарението, чието намаляване се иска с адрес: гр. С., район „К. С.“, бул. „Б.“ № 50, вх. „В“, ет. 3, ап. 8, а именно – към 1994 г. същият е бил в състояние по БДС – коридор с мозайка, кухня с балатум върху дюшеме, дограма от времето на строежа на апартамента, баня със стари бели плочки на стените и под от мозайка, в хола и детската стая настилка от паркет, тухлен балкон с цимент, не остъклен.

От изготвената въз основа на събраните от разпита на свидетеля на ищеца данни съдебно-техническа и оценителна експертиза се установява, че стойността на апартамента гр. С., район „К. С.“, бул. „Б.“ № 50, вх. „В“, ет. 3, ап. 8, спрямо състоянието му към момента на даряването – 21.02.1994 г., но по цени към момента на откриване на наследството – към 07.05.2021 г., вещото лице е изчислило, че същата възлиза на сумата от 126 200 лв. Съдът кредитира заключението на вещото лице, като дадено от лице с необходимата компетентност и отговарящо пълно и безпристрастно на поставените въпроси. За неоснователно съдът е счел възражението на ответниците И. и Г. Д., че дадената от вещото лице оценка отразява стойността му към момента на дарението, доколкото в писмения текст на заключението цената е посочена като изготвена въз основа на състоянието на имота към момента на даряването, но по цени към момента на откриване на наследството – 07.05.2021 г., както е била формулирана задачата от съда (изрично посочено от вещото лице на л. 147 и 148 по делото). Вещото лице и при изслушването си в съдебно заседание подчертава, че това е цената на имота *в състоянието* към момента на извършване на дарението. Въз основа на тези съображения съдът намира, че заключението следва да служи при извеждане на доказателствените изводи на съда и да се ползва за годна основа за установяване на фактите по делото.

При така установените фактически обстоятелства по делото, съдът приема от правна страна следното:

По иска с правно основание чл. 30 ЗН:

Правото да се иска възстановяване на запазена част от наследство е призната от закона възможност на наследника с право на запазена част да поиска от съда да бъдат

намалени завещателните и дарствени разпореждания на наследодателя в полза на други лица до размер, с който напълно се удовлетворява неговата запазена част от наследството. Същото е самостоятелно субективно материално имуществено право, което се упражнява посредством конститутивния иск или възражение по чл. 30 ЗН, при уважаване на които промяната в правоотношенията възниква по силата на съдебното решение. Основателността на иска за възстановяване на запазена част от наследство се обуславя от кумулативното наличие на следните предпоставки: ищецът да е от лицата, имащи право на запазена част, която да е накърнена от извършени дарствени разпореждания – съобразно наведените в исковата молба твърдения. В тежест на всяка една от страните е да докаже съответните си твърдения за извършени разпоредителни сделки чрез дарения от общия им наследодател с посочените имущества, както и стойността на дарените недвижими имоти към момента на смъртта на наследодателя и положението (състоянието) на имотите към момента на извършване на дарственото разпореждане. Съобразно правилото на чл. 154, ал. 1 ГПК всяка страна носи доказателствената тежест за установяване на даренията, от които черпи изгодни за нея факти – в случая в тежест на ищеца е да докаже извършено дарение от страна на общия наследодател на страните И. В. Д. в полза на Б. Г. Д., а в тежест на ответниците – да докажат извършено от общия наследодател И. В. Д. дарение на парични средства в полза на ищцата Е. Г. В..

Разпоредбите на чл. 29 ЗН определят кръга на лицата с право на запазена част от наследството – низходящи, родители и съпруг, както и размера на запазената (законната) част. Установената по делото родствена връзка на ищцата с наследодателя – нейна дъщеря, обуславя активната ѝ материална легитимация да предяви иска. Съобразно установените фактически обстоятелства – майката наследодател е оставила като наследници дъщеря си и внучките си – дъщери на починалия преди нея неин син. Доколкото последните наследяват по право на заместване на основание чл. 10, ал. 1 ЗН починалия си баща, в случая приложимо е правилото на чл. 29, ал. 1 ЗН, съгласно което запазената част при две или повече деца, когато наследодателят не е оставил съпруг, е 2/3 общо, съответно разполагаемата част е 1/3 от наследството.

От приложеното по делото удостоверение за наследници на И. В. Д., от което се установяват нейните наследници по закон, следва, че на основание чл. 5, ал. 1 ЗН и чл. 10, ал. 1 ЗН Е. Г. В. по силата на наследствено правоприемство придобива $\frac{1}{2}$ от наследството □, а другата $\frac{1}{2}$ се придобива от трите ответници при равни квоти, които наследяват по коляно (чл. 10, ал. 3 ЗН), т.е. всяка от ответниците придобива по $\frac{1}{6}$ ид.ч.

Правото на всеки наследник със запазена част е отделно и независимо от правото по чл. 30 ЗН на неговите сънаследници, като упражняването му зависи от личното усмотрение на наследника. Принципното съображение е, че всеки наследник сам преценява дали да зачете волята на наследодателя, до каква степен да се съобрази с нея, респективно дали да иска възстановяване на запазената си част чрез отмяна на завет или дарение и спрямо кого. Ето защо, макар в производството по съдебна делба всички съсобственици да са задължителни необходими другари, в производството по

конститутивния иск по чл. 30 ЗН страните са обикновени другари. От съображението, че страните по производството по чл. 30 ЗН са обикновени другари следва, че извършеното признание на иска от един от ответниците не се отразява на процесуалното положение на останалите. В случая извършеното признание на иск от ответницата К. Б. Д. не може да се цени в настоящия процес и като признание на общ спрямо другарите факт, който въз основа на признанието да се приеме за установен, доколкото другите ответници оспорват общите факти, което налага установяването им при провеждане на съдебно дирене. Необходимостта общите факти да бъдат установени еднакво спрямо другарите изключва възможността да се приеме искът за основателен срещу ответницата К. Д. само въз основа на извършеното признание на иска, което да се цени като признание на факт, а да се установи нещо различно по отношение на другите ответници. Тези съображения налагат изследване на въпроса дали е накърняване на запазената част на ищцата с извършеното дарствено разпореждане в полза на брат □ – наследодател на ответниците. Съгласно разпоредбата на чл. 31 ЗН, за да се определи разполагаемата част, както и размерът на запазената част на наследника, образува се една маса от всички имоти, които са принадлежали на наследодателя в момента на смъртта му, като се извадят задълженията и увеличението на наследството по чл. 12, ал. 2 (*Сънаследници, които приживе на наследодателя са спомогнали да се увеличи наследството, могат, ако те не са били възнаградени по друг начин, да искат при делбата да се пресметне това увеличение в тяхна полза; увеличението може да се даде в имот или в пари*). След това се прибавят към нея даренията с изключение на обичайните такива според тяхното положение по време на подаряването и според стойността им по време на откриването на наследството за недвижимите имоти и по време на подаряване - за движимите. Наследствена маса се формира винаги освен в случаите на универсално завещание или едно дарение, което изчерпва цялото имущество, при което се постига същият резултат, както при универсалното завещание. Формирането на наследствената маса се извършва при последователно прилагане на следните математически операции – събиране на всички парично оценени права, които наследодателят е притежавал към момента на своята смърт (пари, недвижимо имущество, движими вещи, вземания), като от така получения сбор се изваждат задълженията в наследството, в това число стойността на увеличението на наследството, за което е спомогнал някой от наследниците, който не е бил възнаграден по друг начин (чл. 12, ал. 2 ЗН). Полученият стойностен еквивалент представлява чистия актив на наследството, от който се установява каква стойност е получил всеки от наследниците. Запазената част не може да се възстановява от чистия актив на наследството. Чистият актив не може да е отрицателно число, като при задължения, надвишаващи по размер тези на активите, чистата стойност е нула. Към чистия актив се добавя стойността на заветите и на даренията (с изключение на обичайните дарения, като преценката за това дали са обичайни се прави с оглед повода и размера им). Съгласно императивното правило на чл. 31, изр. второ ЗН, при наличие на дарени недвижими при формирането на наследствената маса същите се оценяват в състоянието към момента на дарението и по цени към момента на откриване на наследството. Така получената стойност

представлява наследствената маса. От последната се изчислява размерът на разполагаемата част, т.е. тази, с която наследодателят е могъл да се разпорежда безвъзмездно, и запазената част съобразно приложимата дроб в зависимост от броя на наследниците и връзката им с наследодателя.

На първо място се определя общият размер на запазената част на всички наследници като дробна част и стойност – според броя на наследниците в случая, както бе посочено, общата запазена част е $2/3$, съответно разполагаемата част е $1/3$. От същата се определя запазената част на наследника поискал намаляването – в случая $1/3$ на основание чл. 29, ал. 1 ЗН, вр. чл. 5, ал. 1 ЗН. При съпоставяне на получената стойност с тази, която наследникът с право на запазена част, искащ намалението, е получил от чистия актив на имуществото, се установява дали наследодателят е излязъл извън рамките на разполагаемата част, респективно с каква стойност е накърнена запазената част.

По правилото на чл. 30, ал. 1 ЗН получените от наследник с право на запазена част завети и дарения се прихващат от стойността на запазената му част, като другите дарения (тези в полза на лица различни от наследника искал възстановяване на запазена част) ще подлежат на намаляване или отмяна, ако полученото от чистия актив е на по-ниска стойност от тази на запазената част.

Съобразно така разяснените принципни положения, в настоящия случай съдът, като взе предвид, че по делото не се установява към момента на смъртта си И. В. Д. да е притежавала имоти, парични влогове или други парично оценени права, както и не се установява задължения, включително такива по чл. 12, ал. 2 ЗН, то чистият актив от наследството е на нулева стойност.

В случая по делото бе установено при условията на пълно и главно доказване извършването само на едно дарение, а именно това в полза на бащата на ответниците – Б. Г. Д. на апартамент № 8, находящ се в гр. С., бул. „Т. К.“, бл. 2, вх. „В“, ет. 3, за който бе установено да е с настоящ адрес: гр. С., бул. „Б.“ № 50, вх. „В“, ет. 3, ап. № 8. Ето защо в случая, предвид наличието на едно дарение, изчерпващо наследството, не следва да се формира наследствена маса по описания начин, а вместо това намаляването се извършва с математическата дроб, изведена от чл. 29 ЗН без да се образува наследствена маса. Въз основа на тези съображения процесното дарение следва да бъде намалено, като се възстанови запазената част на ищцата Е. В. в размер на $1/3$.

Поначало възстановяването на запазената част следва да се извърши в натура – чрез възникване на съсобственост върху имота. Възстановяването на запазена част от наследство в натура се извършва по правилата на чл. 32 – чл. 35 ЗН в зависимост от вида, броя и времето на извършване на безвъзмездните разпореждания или чрез парично допълване на запазената част в случаите на чл. 36 ЗН.

Съгласно разпоредбата на чл. 36, ал. 1 ЗН, когато предмет на дарението е недвижим имот и отделянето на част от него, за да се допълни запазената част на наследника, не може да стане удобно, в случай че стойността на подарения имот,

пресметната съгласно чл. 31, надвишава с повече от 1/4 разполагаемата част, имотът остава изцяло в наследството, а надареният получават стойността на разполагаемата част /изр. 1/, а ако не е надвишена надареният може да задържи целия имот и да възмезди наследника с пари според цената по време на намаляването /изр. 2/. Съгласно чл. 36, ал. 2 ЗН, когато заветникът или надареният е наследник със запазена част, той може да задържи целия имот само ако стойността му не надвишава разполагаемата част и неговата запазена част, взети заедно.

Указаният в цитираната норма начин на възстановяване на запазена част, накърнена чрез завет или дарение – чрез връщане на имота в наследството и заплащане от страна на наследника на стойността на разполагаемата част – може да намери приложение само в две хипотези: при един наследник с право на запазена част или ако всички наследници с право на запазена част са предявили искане за възстановяването ѝ в един процес (в този смисъл Решение № 93 от 15.07.2015 г. по гр. д. № 138/2015 г. на ВКС, II г. о; Решение № 34 от 26.02.2015 г. по гр. д. № 6256/2014 г. на ВКС, II г. о.).

В случая сочените предпоставки не са налице. Ответницата К. Д. не е поискала да задържи имота, поради което възстановяването следва да се извърши чрез отделяне на идеална част от същия, съответна на стойността на накърнението на запазената част на наследника, поискал възстановяването, т. е. на ищцата Е. В., а именно – 1/3 ид. част.

По иска с правно основание чл. 34 ЗС в тежест на ищеца е да докаже наличието на съсобственост по отношение на имот, годен обект на делба.

Предвид гореизложените изводи, имотът, по отношение на който се иска допускане на делба, а именно самостоятелен обект в сграда с **идентификатор 68134.206.21.1.37** с адрес: гр. С., район „К. С.“, бул. „Б.“ № 50, бл. 2, вх. В, ет. 3, ап. № 8, представляващ по документ за собственост апартамент № 8, находящ се в гр. С., бул. „Т. К.“, бл. 2, вх. „В“, ет. 3, състоящ се от две стаи, кухня и други сервизни помещения със застроена площ 70,62 кв.м и със съответното мазе, заедно с припадащите се 2,65 % идеални части от общите части на сградата и съответните идеални части от правото на строеж върху мястото, представляващи 6 %, и без съседни по легитимационен акт, подлежи на връщане в наследството, като в полза на ищцата се възстановява идеална част върху него, съответно по отношение на него възниква съсобственост.

Не следва да бъде разглеждано в настоящото производство заявеното при условията на евентуалност възражение от ответниците И. Б. Д. и Г. Б. Д. за придобиване по давност на идеални части от процесния имот. Същото е релевирано едва в молба, депозирана на 18.02.2022 г., т.е. след края на едномесечния срок за отговор на исковата молба (който за ответницата И. Д. е до 29.12.2021 г. – присъствен ден, а за ответницата Г. Б. Д. до 10.02.2022 г. – присъствен ден), с изтичане на който възражението за изтекла погасителна давност се преклудира на основание чл. 133 ГПК. Същото представлява материалноправно възражение, като предявяването му след установения краен срок не следва да се взема предвид, доколкото по естеството си не могат да се основава на нововъзникнал факт, тъй като с предявяване на иска давността

се прекъсва – в този смисъл т. 4 от ТР № 1/2013 г. от 09.12.2013 г. на ОСГТК на ВКС.

Поради гореизложеното обусловеният иск за делба се явява основателен и като такъв следва да бъде уважен.

По разноските:

В настоящото производство подлежат на присъждане само разноските, направени във връзка с иска по чл. 30 ЗН.

Ищцата е претендирала разноски и направила такива във връзка с иска по чл. 30 ЗН за заплащане на държавна такса в общ размер от 405 лв. (80 лв., 25 лв. за издадени съдебни удостоверения, 300 лв. за депозит за изготвена оценителна експертиза). Същите следва да ☐ бъдат присъдени, като с оглед процесуалното поведение на ответника К. Д., разноски в нейна тежест не следва да бъдат възлагани.

Представени са доказателства и за извършване на разноски от страна на ответницата Г. Д., от които общо 1190 лв. за платено адвокатско възнаграждение (800 лв. първоначално и две допълнително платени от 210 лв. и 180 лв.), 10 лв. за издадени съдебни удостоверения. Предвид изхода на спора, на ответната страна не следва да бъдат присъждани разноски.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

НАМАЛЯВА на основание чл. 30, ал. 1 ЗН дарствено разпореждане, извършено от наследодателя И. В. Д., ЕГН *****, починала на 07.05.2021 г., направено с Нотариален акт за дарение на недвижим имот № 142, том XVI, дело № 3178/1994 г. от 21.02.1994 г. в полза на Б. Г. Д. на следния недвижим имот: апартамент № 8, находящ се в гр. С., бул. „Т. К.“, бл. 2, вх. „В“, ет. 3, състоящ се от две стаи, кухня и други сервизни помещения със застроена площ 70,62 кв.м и със съответното мазе, заедно с припадащите се 2,65 % идеални части от общите части на сградата и съответните идеални части от правото на строеж върху мястото, представляващи 6 %, и без съседни по легитимационен акт, представляващ самостоятелен обект в сграда с **идентификатор 68134.206.21.1.37** с адрес: гр. С., район „К. С.“, бул. „Б.“ № 50, бл. 2, вх. В, ет. 3, ап. № 8, като **ВЪЗСТАНОВЯВА** запазената част на Е. Г. В., ЕГН *****, от наследството на И. В. Д., ЕГН *****, починала на 07.05.2021 г., в **размер на 1/3 ид.част.**

ДОПУСКА да бъде извършена съдебна делба по отношение на следния недвижим имот: самостоятелен обект в сграда с **идентификатор 68134.206.21.1.37** с адрес: гр. С., район „К. С.“, бул. „Б.“ № 50, бл. 2, вх. В, ет. 3, ап. № 8, представляващ по документ за собственост апартамент № 8, находящ се в гр. С., бул. „Т. К.“, бл. 2, вх. „В“, ет. 3, състоящ се от две стаи, кухня и други сервизни помещения със застроена площ 70,62 кв.м и със съответното мазе, заедно с припадащите се 2,65 % идеални части от общите части на сградата и съответните идеални части от правото на строеж върху

мястото, представляващи 6 %, и без съседни по легитимационен акт, между Е. Г. В., ЕГН *****, И. Б. Д., ЕГН *****, Г. Б. Д., ЕГН ***** и К. Б. Д., ЕГН *****, при следните квоти:

- За Е. Г. В., ЕГН ***** – 1/3 ид.ч. (3/9 ид.ч.);
- За И. Б. Д., ЕГН ***** – 2/9 ид.ч.;
- За Г. Б. Д., ЕГН ***** – 2/9 ид.ч.;
- За К. Б. Д., ЕГН ***** – 2/9 ид.ч.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1 ГПК И. Б. Д., ЕГН ***** и Г. Б. Д., ЕГН ***** да заплатят на Е. Г. В., ЕГН ***** сумата от 405 лв. разноси пза производството по чл. 30 ЗН.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в 2 – седмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____